

Božji posao

Naš posao kao i Kristov treba biti pretvoren u molitvu Bogu i služenje čovječanstvu za suotkupljenje čitave ljudske vrste. Članak u seriji “Posvetimo svoj posao” (1).

3.05.2010.

Sv. Josemaria je znao govoriti o “staroj novosti” poruke koju je primio od Boga. Ona je stara kao i evanđelje, ali je istovremeno nova[1]. Ona je stara jer je duh Opusa Dei prakticiran od prvih kršćana koji su znali da su pozvani na svetost i

apostolat bez povlačenja iz svijeta i bez ograđivanja od svojih svakodnevnih dužnosti. Stoga, ako želite točku usporedbe, najlakši način da se shvati Opus Dei je razmotriti život ranih kršćana. Oni su živjeli svoji kršćanski poziv ozbiljno, uporno tražeći svetost na koju su pozvani krštenjem[2].

Utemeljitelj Opus Dei bio je ispunjen radošću kada je pronašao tragove ove poruke u spisima Otaca Crkve. Riječi Sv. Ivana Zlatoustog upućene vjernicima od IV. Stoljeća su vrlo jasne u tom pogledu. “ Ne kažem vam da trebate napustiti gradove, te građanske poslove i obaveze ostaviti po strani. Trebali biste ostati tu gdje jeste, ali raditi na sebi. Zaista, radije bih da oni koji žive u gradovima sjaje svojim vrlinama nego oni koji su otišli živjeti u planine. Veliko dobro proizlazi iz toga, jer nitko ne pali svjetiljku da bi ju stavio u posudu. I nemojte dolaziti k meni govoreći: “

Imam djecu. Imam ženu. Moram brinuti o domaćinstvu i ne mogu ispuniti ono što tražite od mene." Ako tako razmišljate, mlaki ste i sve može biti izgubljeno. Čak i kada vas sve to okružuje, ako ste jaki i gorljivi tada možete vježbati svoje vrline. Stari i mladi ljudi, oženjeni muškarci i očevi obitelji, umjetnici, vojnici – svi su pozvani ispuniti ono što gospodin od nas očekuje. David je bio mlad, Josip je bio sluga, Akvila je radio kao fizički radnik. Netko je bio zatvorski čuvar, a netko satnik kao Kornelije. Netko drugi je bio bolestan kao Timotej, a netko pak odbjegli rob kao Onesim. No, ništa od toga nije bila prepreka za nekog od njih da blista na račun svojih vrlina: muškarci i žene, stari i mladi, robovi i slobodni ljudi, vojnici i običnim ljudima[3].

Okolnosti običnog života nisu prepreka, nego materijal i put posvećenja. Ta stvarnost je ispunjena u Opusu Dei. Nastojanje u vježbanju

duha radinosti, uz slabosti i greške svojstvene svakome, isto je kao i kod prvih učenika: "Kršćanski građani koji žele u potpunosti odgovoriti na zahtjeve svoje vjere"[4]. Duh Opusa Dei je namijenjen za kršćane koji ne trebaju napustiti svoje mjesto u svijetu kako bi pronašli ljubav Božju. Kao što je Ivan Pavao II rekao, komentirajući učenju sv. Josemaríe, "Gospodin želi ući u zajedništvo ljubavi sa svakim od svoje djece, u kontekstu svakodnevnih aktivnosti, u običnom kontekstu u kojem se otkriva nečije postojanje"[5].

Sv. Josemaria je još 1932. rekao: " Tijekom svih ovih godina rasta Djela, Bog se htio pobrinuti da ljudi više nikada ne zaborave činjenicu da bi svi trebali tražiti svetost i da za većinu kršćana ovo znači posvećenje njih samih u svijetu, u svakodnevnom radu. To je stoga jer dok je god ljudi na zemlji, Djelo će postojati. Ovo će uvijek biti zbilja:

ljudi svih struka ili zanimanja koji traže svetost u svom svakodnevnom radu i u svojim mogućnostima jesu kontemplativne duše u sred svijeta“ [6]

Poučavanja sv. Josemarije prenešena su nam kroz njegove riječi i spise, zajedno sa njegovim primjerom, čineći tako duh koji ima vlastita obilježja, a to su: osjećaj božanskog sinovstva, kontemplativni duh u svakodnevnom životu, spoj svećeničkog duha i duha služenja, ljubav prema slobodi, radost Božje djece... Ovi i svi ostali aspekti naučavanja našeg Utemeljitelja nisu samo podređeni elementi, nego iskrenja tog jedinstvenog duha koji je sposoban oblikovati se i prodirati u sve naše životne trenutke i okolnosti.

Kao što se vrata na svojim šarkama prirodno otvaraju, tako se duh Djela “ostvaruje na šarkama svakodnevnog rada u svijetu, uslijed

djelovanja u struci.” [7] Šarka na vratima nije važnija od samih vratiju, ali zauzima naročitu poziciju. Kao što bi šarka sama po sebi bez vratiju bila beskorisna, slično je tako i sa stručnim zvanjem. Također, puno toga što se može istaknuti ima malo smisla ako završi samo u sebi, ako ne bude sredstvo posvećenja svakodnevnice, obitelji i društvenog života. U isto vrijeme, kakva je korist od vratiju bez šarke? Za nas stručno zvanje, obitelj i društvene obveze su neodvojivi elementi jedinstvenosti života, apsolutno su bitni za posvećenje nas samih i za posvećenje svijeta iznutra, za oblikovanje ljudskog društva prema Božjoj volji. [8]

Naš profesionalni posao može uistinu biti Božji posao, *operatio Dei*, zato jer smo posvojena djeca Božja i svi se poistovjećujemo s Kristom. Jedinorođeni Sin je postao čovjekom kako bi nas sjedinio sa sobom, baš

kao što su udovi tijela sjedinjeni s glavom, i On želi djelovati kroz svakoga od nas. Uistinu mi jesmo Kristovi kao što je Krist Božji. [9] On živi i radi u kršćaninu putem milosti.

Sv. Josemaria je neumorno propovijedao kako svaki pošten i ljudski zadatak može biti posvećen, može postati svet, može se pretvoriti u Božji rad. A posao posvećen na ovaj način sjedinjuje nas s Kristom, savršenim Bogom i savršenim Čovjekom, posvećujući i usavršavajući nas, pretvarajući nas u njegovu sliku. "Vrijeme je da mi kršćani počnemo vikati s krovova da je rad Božji dar." [10] Rad nije kazna niti prokletstvo, već stvarnost koju je htio i blagoslovio sam Stvoritelj prije istočnoga grijeha, [11] stvarnost koju je utjelovljeni Sin Božji preuzeo na sebe u Nazaretu. Tamo je Isus proveo mnogo godina u svom svakodnevnom radu u društvu Naše Gospe i sv. Josipa, bez ljudskog sjaja,

ali u božanskoj ljepoti. "U njegovim rukama, profesionalni posao, sličan onom koji izvode milijuni ljudi u svijetu, pretvarao se u božanski zadatak. To je postalo dijelom našega otkupljenja, put k spasenju." [12] Krist je uzdigao sam napor što ga zahtjeva rad, u sredstvo oslobođenja od grijeha, otkupljenja i posvećenja. [13] Ne postoji ispravan ljudski zadatak, naglašavao je Ivan Pavao II, koji ne može "biti preobražen u domenu i predmet posvećenja, u područje za razvoj kreposti i u dijalog ljubavi." [14]

Rad u našim rukama, kao što je bio i u Kristovim, mora se pretvoriti u molitvu Bogu i službu čovječanstvu za su-otkupljenje cijeloga ljudskog roda. Bog je oblikovao čovjeka iz praha zemaljskog te ga učinio sudionikom svoje stvaralačke moći, tako je čovjek mogao dovesti stvaranje do savršenstva, transformirajući ga svojom vlastitom

inteligencijom.[15] Pa ipak, nakon što je sagriješio, namjesto uzdizanja zemaljskih stvari prema Božjoj slavi putem rada, čovjek se često zaslijepljuje i degradira samoga sebe. Ali Isus je pretvorio blato u kal kako bi izliječio našu sljepoću, isto kako je učinio i s čovjekom slijepim od rođenja.[16] Kada otkrijemo da posao može biti posvećen, sve što učinimo ili dotaknemo poprima novo značenje. I mi počinjemo vidjeti i voljeti Boga, postajemo kontemplativci, u situacijama kad je sve nadohvat ruke izgledalo monotono i izrazito uobičajeno, ili nešto već poznato duž čisto zemaljskog horizonta, bez ikakvog vječnog ili nadnaravnog odjeka.

Čudesan prizor razvija se pred našim očima: "Posvećivanjem rada, posvećujemo nas same kroz naš rad." [17] Protagonisti smo Božjeg plana koji postavlja Krista na sam vrh svih ljudskih aktivnosti. To je plan

kojeg je Bog želio da naš Otac vidi s potresnom jasnoćom koja ga vodi da piše, pun vjere u milost i povjerenja u naš odgovor: „Razmatram sada, kroz vjekove koji dolaze, svu svoju djecu koja će, sve do kraja vremena, vršiti svoje profesije – jer budući da smo djeca Božja, ponavljam – s mudrošću umjetnika, radošću pjesnika, sigurnošću gospodara i skromnošću uvjerljivijom od rječitosti. I vidim ih kako traže kršćansko savršenstvo u njihovim zanimanjima i u stanju u svijetu, pridonoseći dobrobiti cijelog čovječanstava”[18]

Kako li je dragocjena, Bože, dobrota tvoja, pod sjenu krila tvojih ljudi se sklanjaju... U tebi je izvor životni, tvojom svjetlošću mi svjetlost vidimo. [19] Presveto Trojstvo podarilo je svjetlo Sv. Josemariji kako bi mogao duboko razmatrati misterij Isusa Krista, svjetlo svih ljudi.[20] Bog mu je podario "živu percepciju otajstva Utjelovljene Riječi, zahvaljujući kojem

je mogao duboko razumjeti da je okvir ljudske stvarnosti usko povezan, u srcu osobe ponovno rođene u Kristu, s ekonomijom nadnaravnog života, i kao takav se pretvara u mjesto i sredstvo posvećenja."[21] Duh Sveti je već prosvijetlio putove mnoštva muškaraca i žena iz najrazličitijih kultura i životnih stanja, ohrabrujući ih da preuzmu pustolovinu traženja svetosti u prirodnosti svakodnevnog života. To je pustolovina ljubavi za Boga, ispunjena samoodricanjem, koje prožima dušu radošću i sije Kristovu poruku mira po cijelom svijetu.[22]

Ivan Pavao II. ohrabrio nas je da s vjerom slijedimo primjer Sv. Josemarie. "Trebaš nastaviti svoje poslanje vjerno i revno idući stopama svojeg Osnivača. Pokaži svojim dnevnim naporima da Kristova ljubav može donijeti život u svaki aspekt postojanja pojedinca."[23] Računamo prije svega na zagovor naše Majke. Molimo je da nam pokaže naš

svakodnevni put i da uvijek bdije nad njim. Cor Mariae dulcissimum, iter para tutum!, iter serva tutum!

J. López

Bilješke:

[1] Razgovori 24

[2] Ibid.

[3] Sv. Ivan Zlatousti, In Mattheum homiliae I 43, 5

[4] Razgovori 24.

[5] Ivan Pavao II, Govor na audijenciji kongresa "Veličina običnoga života" 12. veljače 2002.

[6] Sv. Josemarija, Pismo od 9. veljače 1932, 91-92

[7] Susret s Kristom, 45.

[8] Dogmatska konstitucija II. Vatikanskoga sabora "Lumen Gentium", 33.

[9] Cf. Iv 6:56-57; 17, 23; I Kor 3:23; Kol 1:26-29; Gal 2:20; Rim. 8:10-11

[10] Susret s Kristom, 47

[11] Pos 2:25

[12] Razgovori 55

[13] I Kor 6:11

[14] Ivan Pavao II, Govor na audijenciji kongresa "Veličina običnoga života" 12. veljače 2002.

[15] Pos 2:7.15

[16] Iv 7:7

[17] Susret s Kristom, 44

[18] Sv. Josemarija, Pismo od 9. veljače 1932, 4

[19] Ps 36:7-10

[20] *Iv 1:4*

[21] *Kongregacija za kauze svetaca.
Dekret o herojskim krepostima
časnoga sluge Božjega Josemarije
Escrive de Balaguera, 9. travnja 1990.*

[22] *Ef 1:10*

[23], *Ivan Pavao II, Govor na
audijenciji kongresa "Veličina
običnoga života" 12. veljače 2002., 4.*

*Fotografías del artículo bajo licencia
Creative Commons de (por orden de
aparición): catdancing, ciro_40tokyo,
danncer, moriza, drp, jordi.martorell.*

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/bozji-posao/](https://opusdei.org/hr-hr/article/bozji-posao/) (13.04.2026.)